

USTAVNI SUD CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od _____ 2020. godine, razmotrila je inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti i zakonitosti odredaba člana 37 stav 1 tačka 5, člana 38 stav 1 tačka 2, člana 40 stav 5, člana 47 stav 1 tač. 7 i 11, člana 49 st. 1, 2, 3 i 7, člana 52 stav 2, člana 58 stav 4 tačka 5, člana 59 tačka 4, člana 94 tačka 2 alineja 1, člana 107 stav 1, člana 116, člana 117 stav 3, člana 145 tačka 11 i člana 203 stav 2 Zakona o Vojski Crne Gore („Službeni list CG“, broj 51/17), koju je podnio Nenad Čobeljić, a Vladi dostavio Ustavni sud Crne Gore, radi davanja mišljenja.

S tim u vezi, Vlada Crne Gore daje sljedeće

MIŠLJENJE

Podnosilac u inicijativi navodi da osporene odredbe Zakona o Vojski Crne Gore („Službeni list CG“, broj 51/17) sadrže određena neustavna, uopštena i neprihvatljiva rješenja, „elemente diskriminacije i nejednakih prava među zaposlenima“ i da „su stvoreni mehanizmi za legalnu zloupotrebu i diskriminaciju od strane onih koji donose odluke u Ministarstvu odbrane i Vojski Crne Gore“.

Napominjemo da je data inicijativa, u suštini, istovjetna sa inicijativom koju je u martu 2018. godine Ustavnom sudu podnio Sindikat odbrane i Vojske Crne Gore (a koja je povučena u martu 2019. godine), iako su pojedine odredbe koje se inicijativom osporavaju, u vrijeme podnošenja ove inicijative već stavljene van snage ili izmijenjene Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Vojski Crne Gore („Službeni list CG“, broj 34/19).

Smatramo da nema osnova za prihvatanje podnijete inicijative.

Inicijativa, u dijelu kojim se osporava ustavnost odredbe člana 37 stav 1 tačka 5 Zakona o Vojski Crne Gore („Službeni list CG“, broj 51/17) bespredmetna je, s obzirom da je članom 17 stav 2 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vojski Crne Gore („Službeni list CG“, broj 34/19) ta odredba stavljena van snage.

Članom 38 stav 1 tačka 2 Zakona o Vojski Crne Gore propisano je da ministar odbrane donosi odluke o upotrebi Vojske u drugim aktivnostima u zemlji.

Nadležnosti u odnosu na komandovanje i upotrebu Vojske uređene su Ustavom i Zakonom o Vojski Crne Gore. Naime, Predsjednik Crne Gore komanduje Vojskom na osnovu odluka Savjeta za odbranu i bezbjednost (član 95 stav 1 Ustava), Skupština Crne Gore odlučuje o upotrebi jedinica Vojske u međunarodnim snagama u inostranstvu (član 83 stav 1 tačka 8 Ustava), a ministar odbrane, osim što obezbjeđuje izvršavanje odluka o komandovanju Vojskom, donosi odluke o upotrebi Vojske u drugim aktivnostima u zemlji.

Osporena odredba omogućava realizaciju treće misije Vojske Crne Gore (Podrška drugim institucijama) koja je definisana Strategijom odbrane Crne Gore („Službeni list CG“, broj 34/19), u smislu člana 2 Zakona o Vojski Crne Gore, te stoga nije u suprotnosti sa Ustavom.

Član 40 Zakona o Vojsci Crne Gore koji se inicijativom osporava izmijenjen je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Vojsci Crne Gore iz 2019. godine, na način što je precizno propisano da načelnik Generalštaba, u skladu sa zakonom, može prenijeti pojedine poslove koji se odnose na operativno i taktičko komandovanje, kao i kontrolu, na komandanta, odnosno komandira jedinice u Vojsci Crne Gore, kao i načelnike organizacionih jedinica Generalštaba i komandi u okviru jedinica Vojske. Ovako propisana norma je potpuno jasna i ona ne daje mogućnost načelniku Generalštaba Vojske Crne Gore da, u saradnji sa ministrom odbrane, „odredi drugog načelnika Generalštaba“ kako to tvrdi podnosilac inicijative, već ga u skladu sa članom 40 stav 4 Zakona o Vojsci Crne Gore postavlja i razrješava Savjet za odbranu i bezbjednost.

Osporenim članom 47 stav 1 tač. 7 i 11 Zakona o Vojsci Crne Gore propisano je da u službu u Vojsci može biti primljeno lice koje, pored ostalih propisanih uslova, ispunjava i uslov da nije osuđeno na безусловnu kaznu zatvora u trajanju dužem od šest mjeseci, odnosno da nije pravosnažno osuđeno za krivično djelo protiv: ustavnog uređenja i bezbjednosti Crne Gore; čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom; života i tijela; sloboda i prava čovjeka i građanina; polne slobode, braka i porodice; zdravlja ljudi; zaštite na radu; opšte sigurnosti ljudi i imovine; pravnog saobraćaja; službene dužnosti; pravosuđa; javnog reda i mira; časti i ugleda; Vojske Crne Gore; imovine i državnih organa, odnosno da ne postoje bezbjednosne smetnje za prijem u službu u Vojsci Crne Gore. Članom 145 stav 1 tačka 11 Zakona o Vojsci Crne Gore, između ostalog, propisano je da profesionalnom vojnom licu prestaje služba u Vojsci ako je to lice osuđeno na безусловnu kaznu zatvora u trajanju dužem od šest mjeseci, odnosno pravosnažno osuđeno za navedena krivična djela.

Izmjenama i dopunama Zakona o Vojsci Crne Gore iz 2019. godine ove odredbe nijesu izmijenjene.

Osporene odredbe su jasne i precizne, te stoga navodi u inicijativi nijesu osnovani. Navedene odredbe su u skladu sa Ustavom i opravdane sa pozicije službe u Vojsci i imaju za cilj da spriječe da tu službu vrši lice koje nije dostojno te službe, tj. lice koje je osuđeno na безусловnu kaznu zatvora u trajanju dužem od šest mjeseci, odnosno lice koje je pravosnažno osuđeno za navedena krivična djela, bez obzira na vrstu i visinu krivične sankcije. Napominjemo, da je članom 47 stav 6 Zakona o Vojsci Crne Gore, propisan pravni osnov za donošenje podzakonskog akta o bezbjednosnim smetnjama kojim će se precizno propisati bezbjednosne smetnje za prijem u službu u Vojsci.

Osporenim članom 49 st. 1, 2, 3 i 7 Zakona o Vojsci Crne Gore propisano je: da se prijem lica u službu u Vojsci, u rezervni sastav Vojske i izbor kadeta, vrši na osnovu javnog oglasa (stav 1), da se javni oglas sprovodi u skladu sa metodologijom koju utvrđuje Ministarstvo odbrane (stav 2), da izuzetno državni službenik i namještenik zaposlen u Ministarstvu može biti primljen u službu u Vojsci i postavljen na odgovarajuće formacijsko mjesto, odnosno radno mjesto, na osnovu internog oglasa (stav 3) i da izuzetno, kad to potrebe službe zahtijevaju, lice može biti primljeno u službu u Vojsci u drugom činu, i to za podoficira - najviše u činu starijeg vodnika, odnosno oficira - najviše u činu pukovnika (stav 7).

Izmjenama i dopunama Zakona o Vojsci Crne Gore iz 2019. godine ove odredbe nijesu izmijenjene.

Ne stoje navodi inicijative o međusobnoj neusklađenosti člana 49 i člana 19 Zakona o Vojsci Crne Gore, s obzirom da se članom 49 stav 2 propisuje prijem u službu u Vojsci, a članom 19 stav 2 propisuje se jednaka dostupnost formacijskih, odnosno radnih mjesta u Vojsci svim vojnim odnosno civilnim licima, tj. licima koja se već nalaze u službi u Vojsci. Prema tome, navedeni članovi ne mogu biti u suprotnosti jedan sa drugim iz razloga što se član 19 odnosi na vojna lica i civilna lica u službi u Vojsci, dok se član 49 odnosi na lica iz građanstva koja se tek primaju u službu u Vojsci.

Nadalje, propisani izuzetak od raspisivanja javnog oglasa (član 49 stav 3) ima za cilj stvaranje efikasnijeg načina prijema u službu u Vojску Crne Gore iz reda državnih službenika i namještenika koji su zaposleni u Ministarstvu odbrane i koji su već u sistemu odbrane i posjeduju znanja koja su neophodna za službu u Vojsci. Zasnivanje radnog odnosa u službi u Vojsci na ovaj način vrši se izuzetno, kad se ta formacijska, odnosno radna mjesta ne mogu na drugi način popuniti.

Takođe, ne stoje navodi inicijative koji se odnose na stav 7 ovog člana. Naime, Zakonom o Vojsci Crne Gore propisano je da se lice koje se prima u službu u Vojsci za oficira, odnosno podoficira, prima u početnom činu oficira, odnosno podoficira (član 49 stav 4), a izuzetno kad to potrebe službe zahtijevaju, da lice može biti primljeno u službu u Vojsci u drugom činu, i to za podoficira - najviše u činu starijeg vodnika (OR6), odnosno oficira - najviše u činu pukovnika (OF5) (član 49 stav 7). Prijem lica u službu u Vojsci vrši se radi vršenja dužnosti formacijskih mjesta u Vojsci. Formacijska mjesta za dužnosti u Vojsci, utvrđuju se Formacijom Vojske u smislu člana 29 st. 1 i 2 Zakona o Vojsci Crne Gore, uključujući formacijski čin kao uslov za vršenje poslova formacijskog mjesta. U zavisnosti od formacijskog čina utvrđenog za formacijsko mjesto radi čije se popune lice prima u službu u Vojsci u svojstvu oficira, određuje se čin tom licu. Zakonom o Vojsci Crne Gore propisano je da se profesionalno vojno lice, postavlja na formacijsko mjesto svog čina ili neposredno višeg čina (član 98 stav 1). Dakle, ako je formacijom utvrđen formacijski čin pukovnika, da bi to lice bilo postavljeno na to formacijsko mjesto mora imati čin potpukovnika ili pukovnika. Iz ovih razloga Zakonom o Vojsci Crne Gore predviđena je mogućnost određivanja čina višeg od početnog, odnosno do čina pukovnika. Takođe, propisivanjem mogućnosti prijema u službu u Vojsci u višem činu od početnog stvara se mogućnost privlačenja visokoobrazovanog, stručnog i iskusnog kadra (liječari, inženjeri, IT stručnjaci itd.) koji su trenutno deficitarni u Vojsci. Napominjemo, da je u skladu sa Zakonom o Vojsci Crne Gore, Ministarstvo odbrane donijelo Pravilnik o bližim uslovima za određivanje čina za lica koja se primaju u službu u Vojsci Crne Gore u svojstvu oficira, odnosno podoficira („Službeni list C G", broj 20/18), kojim su propisani uslovi za određivanje čina višeg od početnog za lica koja se primaju u službu u Vojsci.

Osporenim članom 52 stav 2 Zakona o Vojsci Crne Gore propisano je da se izuzetno, kad to potrebe službe zahtijevaju, za oficira može primiti lice koje ima VI nivo kvalifikacije obrazovanja. Stavom 1 ovog člana propisano je da se odgovarajućim obrazovanjem, za prijem oficira smatra VII1 nivo kvalifikacije obrazovanja, koji nije izmijenjen Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Vojsci Crne Gore iz 2019. godine.

Iz sadržine ovog člana jasno se da zaključiti da je osporenim odredbom propisan izuzetak od pravila propisanog stavom 1 istog člana.

Naime, budući da je članom 84 stav 10 Zakona o Vojsci Crne Gore propisano da oficir koji se prima u službu u Vojsci sa VI nivoom kvalifikacije obrazovanja, može biti unaprijeđen najviše do čina kapetana – poručnika bojnog broda (OF2), očigledno je da se članom 52 stav 2 Zakona o Vojsci Crne Gore ne eliminišu uslovi iz stava 1 ovog člana, kako to navodi podnosilac inicijative.

Osporenim članom 58 stav 4 tačka 5 Zakona o Vojski Crne Gore propisano je da vojno lice nosi i upotrebljava oružje u drugim slučajevima po naređenju pretpostavljenog.

Smatramo da ova odredba nije u suprotnosti sa Ustavom, niti izdavanje naređenja pretpostavljenog u skladu sa ovim članom samo po sebi predstavlja potencijalno krivično djelo, kako to tvrdi podnosilac inicijative, već je to zakonsko pravo pretpostavljenog da izda naređenje i obavezu vojnog lica da je izvrši. Naime, članom 58 stav 1 Zakona o Vojski Crne Gore propisano je da vojno lice upotrebljava oružje u vršenju borbenih zadataka, u vršenju unutrašnje službe, na obuci i vojnoj vježbi, u vršenju vojno-policijskih poslova i u drugim slučajevima po naređenju pretpostavljenog. U slučaju da pretpostavljeni izda naređenje čije izvršenje predstavlja krivično djelo, lice u službi u Vojski, u skladu sa članom 57 Zakona o Vojski Crne Gore, nije dužno da izvrši to naređenje, već je dužno da od lica koje je izdalo to naređenje zatraži da naređenje ponovi u pisanom obliku. Ukoliko dobije isto naređenje u pisanom obliku dužno je da o tome odmah obavijesti lice koje je pretpostavljeno licu koje je izdalo naređenje, o čemu se izvještava ministar.

Inicijativa, u dijelu kojim se osporava ustavnost odredbe člana 59 tačka 4 Zakona o Vojski Crne Gore bespredmetna je, s obzirom da je članom 33 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vojski Crne Gore („Službeni list CG“, broj 34/19) ta odredba stavljena van snage.

Član 94 stav 1 tačka 2 alineja 1 Zakona o Vojski Crne Gore propisano je da profesionalno vojno lice u službi u Vojski može biti razriješeno od dužnosti zbog potreba službe

S tim u vezi ministar odbrane, na osnovu člana 38 stav 1 tačka 4 Zakona o Vojski Crne Gore, na predlog načelnika Generalštaba Vojske Crne Gore razrješava od dužnosti podoficire postavljene na formacijska mjesta u Ministarstvu odbrane, državnom organu, privrednom društvu ili pravnom licu, međunarodnoj organizaciji odnosno podoficire vojno-diplomatske predstavnike, a na osnovu člana 38 stav 1 tačka 7 Zakona o Vojski Crne Gore, predlaže Savjetu za odbranu i bezbjednost razrješene oficira, koji ih na osnovu člana 130 stav 1 tačka 3 Ustava razrješava od dužnosti. Načelnik Generalštaba Vojske, na osnovu člana 40 stav 5 tač. 2 i 4 Zakona o Vojski Crne Gore razrješava podoficire postavljene na formacijska mjesta u Vojski i vojnike po ugovoru.

Osnov za razrješene od dužnosti, prema osporenoj odredbi, su potrebe službe, koje u svakom konkretnom slučaju procjenjuje načelnik Generalštaba Vojske Crne Gore, odnosno ministar odbrane u skladu sa Strategijskim pregledom odbrane, Strategijom nacionalne bezbjednosti Crne Gore i Strategijom odbrane Crne Gore, kojima su te potrebe prepoznate, pa ne stoje navodi podnosioca inicijative da se ne zna o kojim se potrebama radi.

Članom 107 Zakona o Vojski Crne Gore, koji se inicijativom osporava, propisano je da se oficir i podoficir može, zbog potreba službe, razriješiti od dužnosti formacijskog mjesta na koje je postavljen, odnosno imenovan. S tim u vezi, stavom 2 ovog člana propisuje se da se ova lica moraju postaviti na odgovarajuće formacijsko mjesto u roku od šest mjeseci od dana razrješene od dužnosti, a stavom 3 istog člana koji je izmijenjen Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Vojski Crne Gore iz 2019. godine propisano je da im za vrijeme razrješene od dužnosti zbog potreba službe pripadaju prava koja su imali na formacijskom mjestu sa kojeg su razriješeni od dužnosti i vrše poslove koje im odredi načelnik Generalštaba.

Kao što je navedeno, potrebe službe su osnov za razrješene od dužnosti, a čije postojanje u svakom konkretnom slučaju utvrđuje načelnik Generalštaba Vojske i

ministar odbrane u skladu sa Strategijskim pregledom odbrane, Strategijom nacionalne bezbjednosti Crne Gore i Strategijom odbrane Crne Gore, te stoga ni u odnosu na ovu odredbu ne stoje razlozi koje je dao podnosilac inicijative. Pri tome, lice razriješeno od dužnosti zbog potreba službe zadržava prava koja je imalo na formacijskom mjestu sa kojeg je razriješeno od dužnosti, pa s toga nije diskriminisano, degradirano, odnosno poniženo, kako to tvrdi podnosilac inicijative.

U cilju zaštite prava ovih lica, Zakonom o Vojsci Crne Gore propisano je da se lice razriješeno od dužnosti zbog potreba službe, mora u roku od šest mjeseci od dana razriješenja od dužnosti postaviti na odgovarajuće formacijsko mjesto.

Nasuprot navodima da je ova odredba diskriminirajuća, ova odredba ima za cilj samo da obezbijedi potrebnu fluktuaciju kadra u Vojsci.

Članom 116 Zakona o Vojsci Crne Gore, koji se inicijativom osporava, propisano je da se odluka o unapređivanju, postavljenju i razriješenju profesionalnog vojnog lica ne obrazlaže se, osim odluke o postavljenju profesionalnog vojnog lica na formacijsko mjesto za koje je formacijom određen čin koji je za dva čina viši od čina koji to lice ima.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Vojsci Crne Gore izmijenjen je član 116 Zakona o Vojsci Crne Gore, na način što je u stavu 1 propisano da se odluke o unapređivanju, postavljenju, razriješenju i privremenom upućivanju lica u službu u Vojsci sadrže skraćeno obrazloženje, a izuzetno od stava 1 ovog člana, odluke o unapređivanju, postavljenju i razriješenju lica u službi u Vojsci koje donosi Savjet za odbranu i bezbjednost ne obrazlažu se, jer se one donose na osnovu ustavnih ovlašćenja. Imajući u vidu navedenu izmjenу ovog člana, ne stoje navodi podnosioca inicijative da navedeni član predstavlja „ograničenje prava i efikasan mehanizam za diskriminaciju“.

Pri tome, članom 115 Zakona o Vojsci Crne Gore propisano je da se licu u službi u Vojsci mora omogućiti da se prije donošenja odluke, odnosno rješenja o stanjima u službi i prestanka službe izjasni o činjenicama i okolnostima koje su od značaja za njihovo donošenje.

Članom 117 Zakona o Vojsci Crne Gore, koji se inicijativom osporava, propisano je da: se obrazovanje ili usavršavanje profesionalnih vojnih lica sprovodi na obrazovnim i drugim institucijama u zemlji i inostranstvu (stav 19), da se izbor profesionalnih vojnih lica za obrazovanje, odnosno usavršavanje vrši putem internog oglasa (stav 2), da se izuzetno, u slučaju kad to potrebe službe zahtijevaju, profesionalno vojno lice koje je zdravstveno sposobno i ispunjava uslove za obrazovanje, odnosno usavršavanje može, na predlog rukovodioca organizacione jedinice Ministarstva odbrane ili načelnika Generalštaba Vojske i po odobrenju ministra, uputiti na obrazovanje, odnosno usavršavanje i bez sprovođenja postupka internog oglašavanja (stav 3).

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Vojsci Crne Gore iz 2019. godine izmijenjen je član 117 Zakona o Vojsci Crne Gore, na način što je propisano da se obrazovanje ili usavršavanje lica u službi u Vojsci Crne Gore sprovodi na obrazovnim i drugim institucijama u zemlji i inostranstvu, a da se izbor za obrazovanje, odnosno usavršavanje vrši putem internog oglasa koji raspisuje Ministarstvo odbrane (član 117 stav 3 Zakona o Vojsci Crne Gore). Odredbom člana 117 stav 9 Zakona o Vojsci Crne Gore, propisuje se da izuzetno, u slučaju kad to potrebe službe zahtijevaju, lice u službi u Vojsci koje je koje ispunjava uslove, može po odobrenju ministra odbrane, a na predlog rukovodioca organizacione jedinice Ministarstva odbrane ili načelnika Generalštaba Vojske uputiti na obrazovanje, odnosno usavršavanje i bez sprovođenja postupka internog oglašavanja.

S obzirom da Crna Gora nema svoj sistem vojnog obrazovanja, kao i da nema kapaciteta da pojedine vidove usavršavanja organizuje u zemlji, prinuđena je da obrazovanje i usavršavanje kadra vrši u partnerskim državama. Termine sprovođenja obrazovanja i usavršavanja određuju partnerske države i dešava se da pozivno pismo za određeni vid obrazovanja, odnosno usavršavanja bude u roku u kojem nije moguće sprovesti postupak internog oglašavanja, zbog čega je Zakonom o Vojsci Crne Gore propisan izuzetak od izbora lica putem internog oglašavanja. Dakle, ova odredba, izuzetno, omogućava da Vojska ima kandidata za usavršavanje ili obrazovanje u roku koji je odredila partnerska država, u skladu sa potrebama službe. U protivnom kad bi se držali striktno principa izbora lica putem internog oglašavanja, ne bi imali dovoljno vremena da sprovedemo postupak izbora lica za obrazovanje ili usavršavanje, pa samom tim ne bismo imali kandidata za obrazovanje, odnosno usavršavanje, što je neprihvatljivo sa aspekta potreba službe i kredibiliteta Crne Gore kao partnerske države.

Prema tome neosnovani su navodi podnosioca inicijative da je osporeni član „neustavan, diskriminirajući i daje mogućnost za zloupotrebu“.

Članom 203 stav 2 Zakona o Vojsci Crne Gore propisano je da izuzetno profesionalnom vojnom licu prestaje služba u Vojsci kad to potrebe službe zahtijevaju, na predlog načelnika Generalštaba ili rukovodećeg lica u Ministarstvu odbrane, uz saglasnost ministra odbrane, ako je navršio najmanje 50 godina života i 20 godina staža osiguranja, od kojih najmanje 10 godina efektivno provedenih na poslovima na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem. Stavom 1 ovog člana propisano je da profesionalnom vojnom licu služba u Vojsci traje: oficiru i oficiru po ugovoru, podoficiru i podoficiru po ugovoru - do navršenih 35 godina staža osiguranja u efektivnom trajanju i navršenih 55 godina života; vojniku po ugovoru do navršenih 45 godina života.

Zbog širine pojma „potrebe službe“ teško je zakonom predvidjeti sve situacije koje bi se podvele pod ovaj pojam. Odgovor na pitanje šta se smatra potrebama službe treba tražiti u strategijskim i programskim dokumentima u oblasti odbrane.

Strategijskim pregledom odbrane Crne Gore, koji je usvojen 2018. godine, ukazano je da stanje u oblasti ljudskih resursa sistema odbrane karakteriše: neizbalansirana struktura ljudstva, nepovoljna starosna i kvalifikaciona struktura. Predviđa se nastavak aktivnosti na poboljšanju starosne strukture kadra. Kroz politiku odliva kadra uspostaviće se optimalna starosna struktura svih kategorija lica u službi Vojsci. Planirano je da se do 2022. godine uspostavi optimalna struktura kadra, sa odnosom između oficira, podoficira i vojnika po ugovoru 1:2,5:3,5. Takođe, Strategijom za upravljanje ljudskim resursima Ministarstva odbrane jasno su definisani ciljevi i politike u oblasti ljudskih resursa, a jedan od njih je i podmlađivanje pripadnika Vojske Crne Gore.

U cilju sprovođenja mjera planiranih navedenim dokumentima, osporenom odredbom člana 203 stav 2 Zakona o Vojsci Crne Gore predviđeno je ranije penzionisanje profesionalnih vojnih lica.

Na taj način omogućava se fluktuaciju kadra, a lica kojima po ovom osnovu prestane služba u Vojsci nijesu oštećena jer, saglasno članu 180 stav 5 Zakona o Vojsci Crne Gore, stiču pravo na starosnu penziju uvećanu za 30%, s tim što iznos te penzije ne može biti veći od najvišeg iznosa starosne penzije utvrđene u skladu sa zakonom kojim se uređuje penzijsko i invalidsko osiguranje.

Oficiri i podoficiri mogu biti postavljeni u Vojsci Crne Gore, odnosno Ministarstvu odbrane. Iz tog razloga osporena odredba propisuje da, pored načelnika Generalštaba, predlog za prestanak službe sa pravom na starosnu penziju ovih lica može predložiti rukovodeće lice u Ministarstvu odbrane. Pod rukovodećim licem u

Ministarstvu odbrane, u skladu sa Zakonom o državnim službenicima i namještenicima, podrazumijeva se generalni direktor.

Član 203 stav 2 odnosi se na profesionalna vojna lica, a vojnici po ugovoru spadaju u tu kategoriju. Međutim, vojnicima po ugovoru služba u Vojsci može trajati dok ne navrše 45 godina života, pa samim tim ne mogu ispuniti propisane uslove za prestanak službe sa pravom na starosnu penziju.

Civilna lica u službi u Vojsci nijesu obuhvaćena osporenim članom, iz razloga što se ova lica raspoređuju na radna mjesta u Vojsci ili Ministarstvu odbrane na kojima se ne vrše poslovi za koje se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem, što je jedan od osnovnih uslova za prestanak službe, sa pravom na sticanje starosne penzije koji je propisan članom 203 stav 2 Zakona o Vojsci Crne Gore.

Navedeni razlozi ukazuju da ne stoje navodi podnosioca inicijative da je osporeni član „neustavan, diskriminirajući i daje mogućnost za zloupotrebu“.

Na osnovu svega izloženog smatramo da nema osnova da Ustavni sud Crne Gore prihvati inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti odredaba člana 37 stav 1 tačka 5, člana 38 stav 1 tačka 2, člana 40 stav 5, člana 47 stav 1 tačka 7, člana 49 st. 1, 2, 3 i 6, člana 52 stav 2, člana 58 stav 4 tačka 5, člana 59 tačka 4, člana 94 tačka 2 alineja 1, člana 107 stav 1, člana 116, člana 117 stav 3, člana 145 tačka 11 i člana 203 stav 2 Zakona o Vojsci Crne Gore („Službeni list CG“, broj 51/17).